

ДИРЕКТИВА 2007/65/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 11 декември 2007 година за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (Текст от значение за ЕИП)

Серия, номер на ОВ, дата, страници
ОВ L 332, 18/12/2007, стр.27-45

Celex номер
32007L0065

ДИРЕКТИВА 2007/65/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 декември 2007 година

за изменение на Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност

(Текст от значение за ЕИП)

към пълна библиографска справка

Серия, номер на ОВ, дата, страници
ОВ L 332, 18/12/2007, стр.27-45

Celex номер
32007L0065

Дати

Дата на документа: 11/12/2007

Дата на действие: 19/12/2007; Влизане в сила Дата на публ. + 1 Виж Чл 4

Дата на прекратяване на действието: няма

Дата на транспониране: 19/12/2009; Най-късно до Виж Чл 3

Версия на документа в EUR-Lex

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2 и член 55 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет [1],

като взеха предвид становището на Комитета на регионите [2],

в съответствие с процедурата, определена в член 251 от Договора [3],

като имат предвид, че:

(1) Директива 89/552/ЕИО на Съвета [4] координира някои разпоредби, формулирани в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност. Въпреки това, новите технологии, свързани с предаването на аудиовизуалните медийни услуги, налагат приспособяване на регулаторната рамка, за да се вземе предвид въздействието на структурните изменения, разпространението на информационните и комуникационни технологии („ИКТ“) и технологичното развитие на бизнес моделите, по-специално финансирането на търговско телевизионно излъчване, и да се гарантират най-добри условия за конкурентоспособност и правна сигурност за европейските информационни технологии, медийни индустрии и услуги, както и зачитане на културното и езиковото многообразие.

(2) Законовите, подзаконовите и административните актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност, са вече координирани от Директива 89/552/ЕИО, докато правилата, приложими към дейности като аудиовизуални медийни услуги по заявка, съдържат несъответствия, някои

от които могат да възпрепятстват свободното движение на тези услуги в рамките на Европейската общност и да нарушат правилата на конкуренция в рамките на вътрешния пазар.

(3) Аудиовизуалните медийни услуги са колкото икономически, толкова и културни услуги. Тяхното нарастващо значение за обществата, демокрацията — по-специално чрез гарантиране на свободата на информацията, многообразието на мненията и медийния плурализъм, образованието и културата е основание за прилагането на специфични правила към тези услуги.

(4) Член 151, параграф 4 от Договора изисква Общността да взема предвид културните аспекти в дейността си съгласно други разпоредби на Договора, по-специално, за да зачита и развива многообразието на различните си култури.

(5) В резолюциите си от 1 декември 2005 г. [5] и от 4 април 2006 г. [6] относно кръга преговори в Доха и относно конференциите на министрите от СТО, Европейският парламент призова либерализирането на основни публични услуги като аудиовизуалните услуги да се изключи от преговорите в рамките на Общото споразумение за търговията с услуги (ГАТС). В своята резолюция от 27 април 2006 г. [7] Европейският парламент подкрепи Конвенцията на Юнеско за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване, в която се казва по-специално, че „културните дейности, културните продукти и услуги имат както икономически, така и културен характер, защото са носители на самобитност, на ценности и смисъл; следователно човек не трябва да взема предвид само тяхната търговска стойност". С Решение 2006/515/ЕО си от 18 май 2006 г. за подписване на Конвенцията за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване [8] Съветът одобри Конвенцията на ЮНЕСКО от името на Общността. Конвенцията влезе в сила на 18 март 2007 г. Настоящата директива зачита принципите на тази конвенция.

(6) Традиционните аудиовизуални медийни услуги — като телевизионните — и нововъзникващите аудиовизуални медийни услуги по заявка предлагат значителни възможности за осигуряване на заетост в Общността, особено в малки и средни предприятия, и стимулират икономическия растеж и инвестициите. Предвид значението на равните условия и истинския европейски пазар за аудиовизуални медийни услуги, основните принципи на вътрешния пазар като свободната конкуренция и равнопоставеността следва да бъдат спазвани, за да се гарантира прозрачността и предсказуемостта на пазарите за аудиовизуални медийни услуги и да се осигурят ниски бариери за навлизане.

(7) За европейски компании, предоставящи аудиовизуални медийни услуги, съществува правна несигурност и липса на равни условия по отношение на правния режим, уреждащ нововъзникващите аудиовизуални медийни услуги по заявка. Следователно, за да се избегне нарушаване на конкуренцията, да се повиши правната сигурност, да се подпомогне завършването на вътрешния пазар и да се улесни установяването на единно информационно пространство, е необходимо към всички аудиовизуални медийни услуги, както телевизионно излъчване (напр. линейни аудиовизуални медийни услуги), така и аудиовизуални медийни услуги по заявка (напр. нелинейни аудиовизуални медийни услуги), да се приложи най-малко една основна група от координирани правила. Основните принципи на Директива 89/552/ЕИО, а именно принципът на страната на произход и общите минимални стандарти, доказаха своята състоятелност и следва да бъдат запазени.

(8) На 15 декември 2003 г. Комисията прие съобщение относно бъдещето на европейската политика в областта на аудиовизуалното регулиране, в което посочва, че регулаторната политика в тази област трябва да защитава определени обществени интереси като културното многообразие, правото на информация, медийния плурализъм, защитата на непълнолетните лица и на потребителите, както и да разширява обществена осведоменост и медийна грамотност сега и в бъдеще.

(9) Резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета от 25 януари 1999 г. относно обществените медии [9] потвърди, че осъществяването на мисията на обществените медии изисква те да продължат да се ползват от техническия прогрес. Съвместното съществуване на търговски и обществени доставчици на аудиовизуални медийни услуги е отличителна черта на европейския аудиовизуален медиен пазар.

(10) Комисията прие инициативата „i2010: Европейско информационно общество" за подпомагане на

растежа и заетостта в информационното общество и медийните индустрии. Това е широкообхватна стратегия, предназначена да насърчи производството на европейско съдържание, развитието на цифровата икономика и възприемането на ИКТ на фона на сближаването на услугите на информационното общество и медийни услуги, мрежи и устройства чрез модернизиране и използване на всички инструменти на политиката на ЕС: регулаторни инструменти, научни изследвания и партньорство с индустрията. Комисията поема ангажимент за създаване на стройна рамка на вътрешния пазар на услугите в областта на информационното общество и медийните услуги чрез модернизиране на правната рамка за аудиовизуалните услуги, като се започне с предложение на Комисията от 2005 г. за модернизиране на Директивата „Телевизия без граници“ и превръщането ѝ в Директива относно аудиовизуалните медийни услуги. Целта на инициативата „i2010“ по принцип ще бъде постигната, като се позволи на индустрията да се развиват в условията на минимално регулиране и като се даде възможност на новосъздадени малки предприятия, от които се очаква да донесат благоденствие и нови работни места в бъдеще, да процъфтяват, да създават нововъведения и заетост в рамките на един свободен пазар.

(11) Европейският парламент прие резолюции на 4 септември 2003 г. [10], на 22 април 2004 г. [11] и на 6 септември 2005 г. [12], които призоваха за адаптирането на Директива 89/552/ЕИО към структурните промени и технологичните новости при пълно зачитане на основните ѝ принципи, които остават в сила. Освен това, той по принцип подкрепи общия подход, включващ наличието на основни правила за всички аудиовизуални медийни услуги и допълнителни правила за телевизионното излъчване.

(12) Настоящата директива подпомага спазването на основните права и е изцяло в съответствие с принципите, приети в Хартата на основните права на Европейския съюз [13], и по-специално член 11 от нея. В това отношение настоящата директива по никакъв начин не следва да възпрепятства държавите-членки да прилагат конституционните си правила относно свободата на пресата и свободата на изразяване в средствата за масово осведомяване.

(13) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки, произтичащи от прилагането на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти [14] и нормите относно услугите на информационното общество. Съответно проектите за мерки на национално ниво, приложими към аудиовизуални медийни услуги по заявка, които са по-стриктни или по-подробни от мерките, необходими за транспониране на настоящата директива, следва да подлежат на процедурните задължения, установени по член 8 от Директива 98/34/ЕО.

(14) Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 г. относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) [15] в съответствие с нейния член 1, параграф 3 не засяга мерките, предприети на общностно или национално равнище за преследване на цели от общ интерес, по-конкретно свързани с регулирането на съдържанието и аудиовизуалната политика.

(15) Нито една от разпоредбите на настоящата директива не следва да изисква или да насърчава държавите-членки да въвеждат нови системи за лицензиране или административни разрешения за които и да е вид аудиовизуална медийна услуга.

(16) За целите на настоящата директива определението на аудиовизуалните медийни услуги следва да обхваща единствено аудиовизуални медийни услуги, независимо дали са телевизионно излъчване или по заявка, които представляват средства за масово осведомяване, т.е. които са предназначени за значителна част от обществеността и биха могли да имат силно въздействие върху нея. Нейният обхват следва да се ограничи до определените в Договора услуги и, следователно, включва всяка форма на стопанска дейност, включително тези на публичните предприятия, но не обхваща дейности, които по принцип са от нестопански характер и които не са конкурентни на телевизионното излъчване, като частни интернет страници и услуги, състоящи се в осигуряването или разпространението на аудиовизуално съдържание, произведено от частни ползватели с цел неговото споделяне и обмен в рамките на общности по интереси.

(17) Характерно за аудиовизуалните медийни услуги по заявка е, че те имат „телевизионен характер“, т.е. конкурират се за една и съща аудитория заедно с телевизионните предавания и естеството и начините за достъп до тези услуги биха накарали потребителя основателно да очаква регулаторна защита в рамките на

приложното поле на настоящата директива. На тази основа и за да се предотвратят несъответствия по отношение на свободното движение и конкуренцията, понятието „предаване“ следва да бъде тълкувано по динамичен начин, вземайки предвид новостите в областта на телевизионното излъчване.

(18) За целите на настоящата директива определението на аудиовизуалните медийни услуги следва да обхваща средствата за масово осведомяване и ролята им да информират, забавляват и образуват широката общественост и следва да включва аудиовизуални търговски съобщения, но да изключва всякаква форма на частна кореспонденция като електронни съобщения, изпращани на ограничен брой адресати. Това определение следва да изключва всички услуги, чиято основна цел не е предоставянето на предавания, т.е. когато аудиовизуалното съдържание е включено случайно в услугата и не е нейна основна цел. За пример могат да бъдат посочени интернет сайтове, които съдържат аудиовизуални елементи само като помощно средство, например анимирани графични елементи, кратки рекламни спотове или информация, свързана с продукт или услуга извън аудиовизуалната област. Поради тези причини от приложното поле на директивата следва да бъдат изключени също игрите на късмета, в които се залагат пари, включително лотария, наддаване и други форми на хазарт, както и онлайн игри и програми за търсене, но не и предавания, изцяло посветени на хазартни игри или игри на късмета.

(19) За целите на настоящата директива определението за доставчик на медийни услуги следва да изключва физически или юридически лица, които само предават програми, за които редакционна отговорност носят трети страни.

(20) Понастоящем телевизионното излъчване включва по-специално аналогова и цифрова телевизия, предавания в реално време, излъчване в интернет и видео без предварителна заявка, докато видеото по заявка например е аудиовизуална медийна услуга по заявка. Като цяло за телевизионното излъчване или телевизионните предавания, които се предлагат също като аудиовизуални медийни услуги по заявка от един и същи доставчик на медийни услуги, изискванията на настоящата директива следва да се считат за изпълнени, след като са спазени изискванията, приложими за телевизионното излъчване, т.е. линейно излъчване. Когато обаче се предлагат паралелно различни видове услуги и когато те са ясно разграничени отделни услуги, директивата следва да се прилага към всяка съответна услуга.

(21) Приложното поле на настоящата директива не следва да обхваща електронни варианти на вестници и списания.

(22) За целите на настоящата директива понятието „аудиовизуални“ се отнася за движещи се образи със или без звук, което включва неми филми, но не включва аудиоизлъчвания или радиослуги. Докато основната цел на аудиовизуалните медийни услуги е предоставянето на предавания, определението на такава услуга следва да включва и текстово съдържание, придружаващо такива предавания, като субтитри и електронни справочници за предаванията. Самостоятелните текстови услуги не попадат в приложното поле на настоящата директива, което не засяга свободата на държавите-членки да регулират такива услуги на национално ниво в съответствие с Договора.

(23) Понятието „редакционна отговорност“ е основополагащо за определяне на ролята на доставчика на медийни услуги и, следователно, за дефинирането на аудиовизуалните медийни услуги. Държавите-членки могат допълнително да уточнят аспектите на определението за „редакционна отговорност“, особено понятието „ефективен контрол“ при приемането на мерки за изпълнение на настоящата директива. Настоящата директива не следва да засяга освобождаването от отговорност, предвидено в Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронна търговия) [16].

(24) В контекста на телевизионното излъчване понятието „едновременно гледане“ следва също да включва и „привидно едновременно гледане“ поради различията в краткия промеждутък между предаването и приемането на предаването по технически причини, присъщи на процеса на предаване.

(25) Всички характеристики на аудиовизуалната медийна услуга, съдържащи се в нейното определение и обяснени в съображения 16—23, следва да бъдат налице едновременно.

(26) В допълнение към телевизионната реклама и телевизионното пазаруване следва да се въведе по-широкото определение на аудиовизуално търговско съобщение в настоящата директива, което въпреки това не следва да включва съобщения за обществени услуги и призови за благотворителност, излъчвани безплатно.

(27) Принципът на страната на произход следва да остане в основата на настоящата директива, тъй като той е от съществено значение за създаването на вътрешен пазар. Следователно този принцип следва да бъде прилаган към всички аудиовизуални медийни услуги, за да се осигури правна сигурност за доставчиците на медийни услуги като необходима основа за нови бизнес модели и въвеждането на тези услуги. От съществено значение е също да се гарантира свободният поток на информация и аудиовизуални предавания във вътрешния пазар.

(28) За да се насърчи силна, конкурентоспособна и интегрирана европейска аудиовизуална индустрия и да се засили медийният плурализъм в рамките на Европейския съюз, само една държава-членка следва да има юрисдикция по отношение на даден доставчик на аудиовизуални медийни услуги и плурализмът на информацията следва да бъде основен принцип на Европейския съюз.

(29) Технологичните новости, особено по отношение на цифровите сателитни предавания, означават, че следва да бъдат адаптирани допълнителни критерии, за да се гарантира подходящо регулиране и неговото ефективно изпълнение и да се даде на пазарните субекти истинска власт над съдържанието на аудиовизуалната медийна услуга.

(30) Тъй като настоящата директива се отнася до услуги, предлагани на широката общественост в Европейския съюз, същата следва да се прилага само за аудиовизуалните медийни услуги, които могат да бъдат получавани пряко или косвено от обществеността в една или повече държави-членки чрез стандартно потребителско оборудване. Определението за „стандартно потребителско оборудване“ следва да бъде оставено на компетентните национални органи.

(31) Членове 43—48 от Договора определят основното право на свобода на установяване. Следователно доставчиците на медийни услуги като цяло са свободни да изберат държавата-членка, в която да се установят. Съдът на Европейските общности също е подчертал, че „Договорът не забранява на дадено предприятие да упражнява свободата на предоставяне на услуги, ако същото не предлага услуги в държавата-членка на установяване“ [17].

(32) Държавите-членки следва да могат да прилагат по-подробни или по-строги правила в областите, координирани от настоящата директива по отношение на доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция, като същевременно гарантират, че тези правила са съгласувани с общите принципи на общностното право. В случаи, когато телевизионен оператор под юрисдикцията на една държава-членка предоставя телевизионно излъчване, изцяло или предимно насочено към територията на друга държава-членка, предвиждането на изискване към държавите-членки за взаимно сътрудничество а, в случай на заобикалянето на това изискване, кодификация на практиката на Съда на Европейските общности [18], съчетано с по-ефикасна процедура, би било подходящо разрешение, което взема предвид опасенията на държавата-членка, без да се поставя под съмнение надлежното прилагане на принципа на страната на произход. Понятието „правила в обществен интерес“ е развито в практиката на Съда на Европейските общности във връзка с членове 43 и 49 от Договора и включва, *inter alia*, правила за защита на потребителите, на непълнолетните лица и на културната политика. Държавата-членка, търсеща сътрудничество, следва да гарантира, че въпросните специфични национални правила са обективно необходими, прилагат се по недискриминационен начин и са пропорционални.

(33) Когато дадена държава-членка преценява във всеки отделен случай дали излъчване от доставчик на медийни услуги, установен в друга държава-членка, е изцяло или предимно насочено към нейната територия, същата може да се позове на показатели като произхода на телевизионната реклама и/или приходите от абонамент, основния език, на който се предоставя услугата, или съществуването на предавания или търговски съобщения, насочени конкретно към обществеността в държавата-членка, където те се получават.

(34) Съгласно настоящата директива, независимо от прилагането на принципа на страната на

произход, държавите-членки могат все пак да вземат мерки, ограничаващи свободното предоставяне на телевизионно излъчване, но само при наличието на условията и при спазване на процедурата, предвидени в настоящата директива. Съдът на Европейските общности обаче е последователен в становището си, че всяко ограничение на свободата на предоставяне на услуги, както и всяко отклонение от основен принцип на Договора, трябва да бъде тълкувано ограничително [19].

(35) По отношение на аудиовизуални медийни услуги по заявка, ограниченията за тяхното свободно предоставяне са единствено възможни в съответствие с условията и процедурите, които вече са установени в член 3, параграфи 4, 5 и 6 от Директива 2000/31/ЕО.

(36) В съобщението си до Европейския парламент и до Съвета относно по-добро регулиране за растеж и работни места в Европейския съюз Комисията подчертава, че е необходим по-внимателен анализ на подходящия регулаторен подход, по-специално, за да се установи дали за съответния сектор или проблем трябва да бъде предпочетено законодателство или алтернативи като съвместно регулиране или саморегулиране. Освен това, опитът показва, че както инструментите за съвместно регулиране, така и тези за саморегулиране, прилагани в съответствие с различните правни традиции на държавите-членки, могат да играят важна роля в осигуряването на високо ниво на защита на потребителите. Мерките, насочени към постигането на целите в обществен интерес в нововъзникващия сектор на аудиовизуалните медийни услуги, са по-ефективни, ако се предприемат с активната подкрепа на самите доставчици на тези услуги.

По този начин саморегулирането представлява вид доброволна инициатива, която способства за приемането на общи указания от и за икономическите оператори, социалните партньори, неправителствените организации или асоциации. Държавите-членки, в съответствие с различните си правни традиции, следва да отчетат допълващата роля, която ефективното саморегулиране може да играе по отношение на законодателни и съдебни и/или административни механизми и неговия полезен принос към постигането на целите на настоящата директива.

Въпреки че, докато саморегулирането може да бъде допълващ метод за изпълнение на определени разпоредби от настоящата директива, то не следва да замества задълженията на националния законодател.

Съвместното регулиране осигурява най-малкото „правна връзка“ между саморегулирането и националния законодател в съответствие с правните традиции на държавите-членки. Съвместното регулиране следва да позволява възможността за намеса на държавата в случай, че неговите цели не са постигнати. Без да засяга формалните задължения на държавите-членки по отношение на транспонирането, настоящата директива насърчава използването на съвместно регулиране и саморегулиране. Това не следва да задължава държавите-членки да създадат режим на съвместно и/или саморегулиране, нито да пречи или застрашава съществуващите инициативи за съвместно или саморегулиране, които вече са въведени в държавите-членки и действат ефективно.

(37) Под „медийна грамотност“ се разбира уменията, знанията и разбирането, които позволяват на потребителите да използват медиите ефективно и безопасно. Лица с медийна грамотност са способни да извършват информиран избор, разбират естеството на съдържанието и услугите и се възползват от пълния диапазон от възможности, които предлагат новите комуникационни технологии. Те са способни да защитават по-добре себе си и своите семейства от вредни или обидни материали. Следователно развиването на медийна грамотност във всички сектори на обществото следва да бъде стимулирано, а неговият напредък да бъде следен отблизо.

Препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно защитата на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, и на правото на отговор по отношение на конкурентоспособността на европейската индустрия за аудиовизуални и онлайн информационни услуги [20] вече съдържа редица възможни мерки за насърчаване на медийната грамотност, като например непрекъснато образование за учители и обучаващи, конкретно обучение по интернет, насочено към деца от много ранна възраст, включително занятия, отворени за родители, или организиране на национални кампании, насочени към гражданите, в които са включени всички средства за комуникация, за осигуряване на информация за отговорното използване на интернет.

(38) Телевизионните оператори могат да получат изключителни права на телевизионно излъчване

върху събития от значителен обществен интерес. Важно е обаче да се насърчава плурализмът чрез разнообразие от продуциране и подреждане в програмна схема на новини в целия Европейския съюз и да се уважават принципите, установени в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

(39) За да се съхрани основната свобода за получаване на информация и да се гарантира, че интересите на зрителите в Европейския съюз са изцяло и надлежно защитени, упражняващите изключителни права на телевизионно излъчване по отношение на събитие от значителен обществен интерес следва да предоставят на други телевизионни оператори правото да използват кратки откъси с цел създаване на общи новинарски предавания при справедливи, разумни и недискриминационни условия и при надлежно зачитане на изключителните права. Тези условия се съобщават своевременно преди провеждането на събитието от значителен обществен интерес, за да се даде на останалите достатъчно време да упражнят това право. Телевизионен оператор следва да може да упражни това право чрез действащ от негово име посредник във всеки конкретен случай. Такива кратки откъси могат да бъдат използвани за излъчвания в целия ЕС и не следва да надвишават деветдесет секунди.

Правото на достъп до кратки откъси следва да се прилага на трансгранична основа само когато е необходимо. Следователно телевизионен оператор следва първо да търси достъп от установен в същата държава-членка телевизионен оператор, който има изключителни права върху събитието от значителен обществен интерес.

Понятието „общи новинарски предавания“ не следва да обхваща сглобяването на кратки откъси в предавания с развлекателна цел.

Принципът на страната на произход следва да се прилага както към достъпа до, така и към излъчването на кратки откъси. При трансгранични излъчвания това означава, че различните закони следва да се прилагат последователно. Първо, за достъп до кратки откъси следва да се прилага правото на държавата-членка, където е установен телевизионният оператор, доставящ първоначалния сигнал (т.е. предоставящ достъп). Това обикновено е държавата-членка, където се провежда събитието. Когато в дадена държава-членка има установена равностойна система за достъп до въпросното събитие, за всички случаи следва да се прилага правото на тази държава-членка. Второ, за излъчване на кратки откъси следва да се прилага правото на държавата-членка, където е установен телевизионният оператор, излъчващ кратките откъси.

(40) Изискванията на настоящата директива относно достъпа до събития от значителен обществен интерес с цел изготвяне на кратки новинарски репортажи не следва да засягат Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество [21] и съответните международни конвенции в областта на авторското право и сродните му права. Държавите-членки следва да улесняват достъпа до събития от значителен обществен интерес, като предоставят достъп до сигнала на телевизионния оператор по смисъла на настоящата директива. Те обаче могат да изберат други равностойни средства по смисъла на настоящата директива. Такива средства включват, *inter alia*, предоставяне на достъп до мястото на провеждане на тези събития преди предоставяне на достъп до сигнала. Това не следва да препятства сключването на по-подробни договори от страна на телевизионните оператори.

(41) Следва да бъде гарантирано, че практиката на доставчиците на медийни услуги да предоставят излъчени на живо новинарски предавания в режим по заявка след излъчването на живо продължава да е възможна, без да трябва да преработва индивидуалното предаване чрез изрязване на кратките откъси. Тази възможност следва да е ограничена до доставка по заявка на излъченото идентично телевизионно предаване от същия доставчик на медийни услуги, така че то да не може да бъде използвано за създаване на нови бизнес модели по заявка въз основа на кратки откъси.

(42) Аудиовизуалните медийни услуги по заявка се различават от телевизионното излъчване по отношение на избора и контрола, които потребителят може да упражнява, и по отношение на въздействието им върху обществото [22]. Това оправдава налагането на по-облекчено регулиране върху аудиовизуалните медийни услуги по заявка, които следва да бъдат съобразени единствено с основните правила, предвидени в настоящата директива.

(43) Поради специфичния характер на аудиовизуалните медийни услуги, особено въздействието на тези услуги върху формирането на мнението на хората, за потребителите е важно да знаят точно кой е отговорен за съдържанието на тези услуги. Следователно за държавите-членки е важно да гарантират, че потребителите имат по всяко време лесен и пряк достъп до информацията относно доставчика на медийна услуга. Всяка една държава-членка трябва да определи практическите подробности, свързани с постигането на тази цел, без да се засягат други относими разпоредби на общественото право.

(44) Наличието на вредно съдържание в материалите, предоставяни чрез аудиовизуалните медийни услуги, продължава да безпокои законодателите, медийната индустрия и родителите. Ще има и нови предизвикателства, особено във връзка с нови платформи и нови продукти. Следователно е необходимо да бъдат въведени правила, защитаващи физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица, както и човешкото достойнство във всички аудиовизуални медийни услуги и в аудиовизуалните търговски съобщения.

(45) Мерки, предприети за защита на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, следва да бъдат внимателно балансирани с основното право на свобода на изразяването, установено в Хартата за основните права на Европейския съюз. Целта на тези мерки, като използването на лични идентификационни номера (PIN кодове), филтриращи системи или обозначаване, следва да бъде гарантиране на достатъчно ниво на защита на физическото, умствено и нравствено развитие на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, особено по отношение на аудиовизуалните медийни услуги по заявка.

Препоръката относно защитата на непълнолетните лица и на човешкото достойнство, и на правото на отговор вече отчита значението на филтриращите системи и обозначаването и включва редица възможни мерки в полза на непълнолетните лица като редовно осигуряване на ефективна, обновяема и лесна за използване филтрираща система за потребителите при абонамент, или осигуряването на достъп до услуги, специално предназначени за деца, с автоматични филтриращи системи.

(46) Доставчиците на медийни услуги под юрисдикцията на държавите-членки във всеки случай следва да са обект на забраната за разпространение на детска порнография в съответствие с Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета от 22 декември 2003 г. относно борбата със сексуалната експлоатация на деца и детската порнография [23].

(47) Някои от разпоредбите на настоящата директива, които засягат защитата на физическото, умственото и нравственото развитие на непълнолетните лица и човешкото достойнство, не изисква мерките, предприети в защита на тези интереси, да бъдат приложени посредством предварителен контрол върху аудиовизуалните медийни услуги от страна на държавни органи.

(48) Аудиовизуалните медийни услуги по заявка имат потенциал частично да заменят телевизионното излъчване. Съответно, където е уместно, те следва да стимулират производството и разпространението на европейски произведения и по този начин активно да допринасят за утвърждаването на културното многообразие. Тази подкрепа за европейските произведения може например да приеме формата на финансиране от страна на тези услуги на производството и придобиването на права по отношение на европейски произведения, минимален дял на европейските произведения в каталози на видео по заявка или атрактивно представяне на европейски произведения в електронни справочници за предаванията. Важно би било редовно да се преразглежда прилагането на разпоредбите, свързани с утвърждаването на европейските произведения чрез аудиовизуалните медийни услуги. В рамките на докладите, предвидени в настоящата директива, държавите-членки също така следва да вземат под внимание по-специално финансовият принос на тези услуги в производството и придобиването на права по отношение на европейски произведения, в дела на европейските произведения в каталога на аудиовизуалните медийни услуги и в действителното потребление на европейски произведения, предлагани чрез тези услуги.

(49) При определянето на „продуценти, независими от телевизионните оператори“, посочени в член 5 от Директива 89/552/ЕИО, държавите-членки следва да отчетат критерии като собствеността върху продуцентската компания, количеството предавания, доставени на един и същи телевизионен оператор, и собствеността върху вторичните права.

(50) При изпълнение на разпоредбите на член 4 от Директива 89/552/ЕИО държавите-членки следва да насърчават телевизионните оператори да включват достатъчен дял копродуцирани европейски произведения или европейски произведения от чужд произход.

(51) Важно е да се гарантира, че кинематографичните произведения се предават в периоди от време, които са съгласувани между носителите на правата и доставчиците на медийни услуги.

(52) Наличието на аудиовизуални медийни услуги по заявка разширява избора на потребителя. Следователно приемането на подробни правила, уреждащи аудиовизуалните търговски съобщения за аудиовизуални медийни услуги по заявка, не изглежда нито оправдано, нито разумно от техническа гледна точка. Въпреки това, всякакви аудиовизуални търговски съобщения следва да зачитат не само правилата за идентификация, но също и редица основни правила за качеството, за да бъдат изпълнени ясните цели на обществената политика.

(53) Правото на отговор е подходящо правно средство за защита при телевизионното излъчване и може да се прилага и в онлайн среда. Препоръката относно защитата на непълнолетните лица и на човешкото достойнство и относно правото на отговор вече включва подходящи насоки за въвеждането на мерки в националното законодателство или практика, за да се осигури достатъчна гаранция за правото на отговор или равностойно правно средство за защита по отношение на онлайн медиите.

(54) Както бе отчетено от Комисията в нейното тълкувателно съобщение относно определени аспекти от разпоредбите за реклама в Директивата „Телевизия без граници“ [24], създаването на нови средства за реклама и нововъведенията в маркетинга създадоха нови ефективни възможности за аудиовизуални търговски съобщения в традиционните телевизионни услуги, давайки им потенциална възможност да се конкурират по-успешно на равни начала с нововъведенията по заявка.

(55) Търговските и технологичните новости осигуряват на потребителите по-голям избор и отговорност при използването на аудиовизуални медийни услуги. За да се запази балансът с целите от общ интерес, регулирането следва да позволи известна степен на гъвкавост по отношение на телевизионното излъчване. Принципът на отделяне следва да бъде ограничен до телевизионната реклама и телевизионното пазаруване, позиционирането на продукти също следва да бъде разрешено при определени обстоятелства, освен ако дадена държава-членка не реши друго, а някои количествени ограничения следва да бъдат премахнати. Скритото позициониране на продукти обаче следва да бъде забранено. Принципът на отделяне не следва да пречатства използването на нови рекламни техники.

(56) Отделно от практиките, уредени от настоящата директива, Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар [25] се прилага по отношение на нелоялните търговски практики, като подвеждането и агресивните практики, които се срещат при аудиовизуалните медийни услуги. Освен това, тъй като Директива 2003/33/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно рекламирането и спонсорството на тютюневи изделия [26], която забранява рекламата и спонсорирането на цигари и други тютюневи изделия в печатните медии, услугите на информационното общество и радиоизлъчването, не засяга Директива 89/552/ЕИО, с оглед на специфичните характеристики на аудиовизуалните медийни услуги, връзката между Директива 2003/33/ЕО и Директива 89/552/ЕИО следва да се запази след влизането в сила на настоящата директива. Член 88, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 г. за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба [27], който забранява рекламата на определени лекарствени продукти пред широката общественост, се прилага, така както е предвидено в параграф 5 от този член, без да се засяга член 14 от Директива 89/552/ЕИО. Връзката между Директива 2001/83/ЕО и Директива 89/552/ЕИО следва да се запази след влизането в сила на настоящата директива. Освен това, настоящата директива не следва да засяга Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свързани с храненето и здравето искове по отношение на храни [28].

(57) Предвид увеличените възможности зрителите да избягват рекламата чрез използването на нови технологии, като лични цифрови видеозаписващи устройства и увеличен избор от канали, подробното регулиране по отношение на включването на рекламни спотове с цел защита на зрителите вече не е

оправдано. Настоящата директива не следва да увеличава позволеното време за реклама на час, а следва да предоставя гъвкавост на телевизионните оператори по отношение на включването на реклами там, където това не нарушава прекомерно целостта на предаванията.

(58) Настоящата директива е предназначена да съхрани специфичния характер на европейските телевизии, в които се предпочита включване на рекламите между предаванията и, следователно, ограничава възможните прекъсвания на кинематографични произведения и филми, създадени за телевизията, както и прекъсвания на някои категории предавания, които все още се нуждаят от специфична защита.

(59) Ограничението, което съществуваше върху количеството телевизионни реклами, излъчвани на ден, съществуваше главно на теория. Почасовото ограничение е по-важно, тъй като то се отнася и за най-гледаното време. Следователно дневното ограничение следва да бъде премахнато, докато почасовото ограничение следва да бъде запазено по отношение на телевизионната реклама и спотовете за телевизионно пазаруване. Ограниченията относно времето, разрешено за каналите за телевизионно пазаруване и реклама, вече не изглежда оправдано предвид увеличения потребителски избор. Все пак, ограничението от 20 % за спотове за телевизионна реклама и телевизионно пазаруване на час остава в сила. Понятието за телевизионен рекламен спот следва да се разбира като телевизионна реклама по смисъла на член 1, буква и) от Директива 89/552/ЕИО, така както е изменена с настоящата директива, с продължителност не повече от дванадесет минути.

(60) Скритите аудиовизуални търговски съобщения са практика, забранена от настоящата директива поради отрицателното ѝ въздействие върху потребителите. Забраната на скритите аудиовизуални търговски съобщения не следва да обхваща законното позициониране на продукти в рамките на настоящата директива, когато зрителят разполага с достатъчно информация за съществуването на практика за позициониране на продукти. Това може да бъде осъществено например чрез неутрално лого, с което се дава знак, че в дадено предаване се извършва позициониране на продукт.

(61) Позиционирането на продукти съществува в кинематографични произведения и аудиовизуални произведения, създадени за телевизията, но държавите-членки прилагат различно регулиране по отношение на тази практика. За да се гарантират равни условия и по този начин да се стимулира конкурентоспособността на европейската медийна индустрия, необходимо е да се приемат правила за позиционирането на продукти. Въведената с настоящата директива дефиниция за позициониране на продукти следва да урежда всяка форма на аудиовизуално търговско съобщение и се състои от включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната търговска марка, които биват показвани в предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение. Безплатното предоставяне на стоки или услуги като рекламни предмети или награди следва да се счита за позициониране на продукти само ако въпросните стоки или услуги са със значителна стойност. Позиционирането на продукти следва да подлежи на същите качествени правила и ограничения, които са приложими към аудиовизуалното търговско съобщение. Определящият критерий, отличаващ спонсорството от позиционирането на продукти, е фактът, че при позиционирането на продукти споменаването на продукт е включено в действието на предаването, поради което определението в член 1, буква м) от Директива 89/552/ЕИО, така както е изменена с настоящата директива, съдържа формулировката „в рамките на“. Обратно, спонсорът може да бъде показан по време на предаването, но не е включен в сюжета.

(62) По принцип позиционирането на продукти следва да бъде забранено. Въпреки това, уместни са дерогации за определени видове предавания въз основа на позитивен списък. Дадена държава-членка следва да има право да се откаже от тези дерогации напълно или частично, например като разреши позиционирането на продукти само в предавания, които не са произведени изключително в тази държава-членка.

(63) Освен това, спонсорството и позиционирането на продукти са забранени, когато те оказват такова въздействие върху съдържанието на предаванията, което може да засегне отговорността и редакционната независимост на доставчика на медийни услуги. Това е валидно за позиционирането по теми.

(64) Правото на лицата с увреждания и на възрастните хора да участват и да се интегрират в обществения и културния живот на Общността е неразривно свързано с предоставянето на достъпни

аудиовизуални медийни услуги. Средствата за постигането на достъпност следва да включват, но не са ограничени до, знаков език, субтитри, аудиоописание и лесно и разбираемо меню.

(65) Според задълженията, които Договорът възлага на държавите-членки, те носят отговорност за транспонирането и ефективното изпълнение на настоящата директива. Те имат свободата да избират подходящи правни инструменти в съответствие със своята правна традиция и установени структури, и по-специално формата на своите компетентни независими регулаторни органи, за да могат да изпълняват обективно и прозрачно задълженията си по прилагането на настоящата директива. По-конкретно, избраните от държавите-членки правни инструменти следва да допринасят за насърчаването на медийния плурализъм.

(66) Необходимо е тясно сътрудничество между компетентните регулаторни органи на държавите-членки и Комисията, за да се гарантира правилното прилагане на настоящата директива. По подобен начин тясното сътрудничество между държавите-членки и между регулаторните органи на държавите-членки е особено важно по отношение на въздействието, което установените в една държава-членка телевизионни оператори могат да имат върху друга държава-членка. В случай че националното законодателство предвижда процедури за лицензиране и ако има повече от една заинтересована държава-членка, желателно е контактите между съответните органи да се осъществят преди предоставянето на такива лицензи. Такова сътрудничество следва да обхваща всички области, координирани от Директива 89/552/ЕИО, така както е изменена с настоящата директива, и по-специално членове 2, 2а и 3 от нея.

(67) Тъй като целите на настоящата директива, а именно създаването на пространство без вътрешни граници за аудиовизуалните медийни услуги, като в същото време се осигурява високо равнище на защита на целите от общ интерес, по-специално защитата на непълнолетните и човешкото достойнство, както и насърчаването на правата на хората с увреждания, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки, а поради мащаба и последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 на Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.

(68) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество [29] държавите-членки се насърчават да изготвят за собствено ползване и в интерес на Общността свои таблици, показващи, доколкото е възможно, връзката между настоящата директива и мерките за транспониране и да ги оповестят публично,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 89/552/ЕИО се изменя, както следва:

1. Заглавието се заменя със следното:

„Директива 89/552/ЕИО на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 1989 г. за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги)“.

2. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

За целите на настоящата директива:

а) „аудиовизуална медийна услуга“ означава:

— услуга, така както е определена в членове 49 и 50 от Договора, която е в рамките на редакционната отговорност на доставчик на медийни услуги и чиято основна цел е предоставянето на предавания за информиране, забавление или образование на широката общественост чрез електронни комуникационни мрежи по смисъла на член 2, буква а) от Директива 2002/21/ЕО. Такава аудиовизуална медийна услуга е или телевизионно излъчване, според определението в буква д) от настоящия член, или аудиовизуални медийни услуги по заявка, според определението в буква ж) от настоящия член;

и/или

— аудиовизуални търговски съобщения;

б) „предаване“ означава поредица от движещи се образи със или без звук, която представлява обособена част от програмна схема или каталог, утвърден от доставчик на медийни услуги и чиято форма е сравнима с формата и съдържанието на телевизионно излъчване. Примери за предавания са пълнометражни филми, спортни събития, комедийни сериали, документални филми, детски предавания и телевизионен театър;

в) „редакционна отговорност“ означава упражняването на ефективен контрол както върху избора на предавания, така и върху тяхната организация, както в хронологичен ред при телевизионни излъчвания, така и в каталог при аудиовизуални медийни услуги по заявка. Редакционната отговорност не включва непременно юридическа отговорност съобразно националното законодателство по отношение на съдържанието на предоставената услуга;

г) „доставчик на медийна услуга“ означава физическото или юридическото лице, което носи редакционна отговорност за избора на аудиовизуалното съдържание на аудиовизуалната медийна услуга и определя начина, по който тя е организирана;

д) „телевизионно излъчване“ (т.е. линейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за едновременно гледане на предавания въз основата на програмна схема;

е) „телевизионен оператор“ означава доставчик на медийни услуги за телевизионни излъчвания;

ж) „аудиовизуална медийна услуга по заявка“ (т.е. нелинейна аудиовизуална медийна услуга) означава аудиовизуална медийна услуга, предоставена от доставчик на медийни услуги за гледане на предавания в избран от потребителя момент по негова лична заявка въз основа на каталогна предавания, подбрани от доставчика на медийни услуги;

з) „аудиовизуално търговско съобщение“ означава образи със или без звук, които са предназначени да рекламират, пряко или непряко, стоки, услуги или имидж на физическо или юридическо лице, извършващо стопанска дейност. Такива образи придружават или се включват в дадено предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение, или с цел осигуряване на самореклама. Формите на аудиовизуалното търговско съобщение включват, *inter alia*, телевизионна реклама, спонсорство, телевизионно пазаруване и позициониране на продукти;

и) „телевизионна реклама“ означава всяка форма на съобщение, излъчено срещу заплащане или подобно възнаграждение, или излъчено с цел осигуряване на самореклама на публично или частно предприятие, или на физическо лице във връзка с търговия, стопанска дейност, занаят или професия, имащо за цел да се популяризира доставянето на стоки и услуги, включително недвижима собственост, или на права и задължения, срещу заплащане;

й) „скрито аудиовизуално търговско съобщение“ означава представянето с думи или картина на стоки, услуги, наименование, търговска марка или дейности на производител на стоки или доставчик на услуги в предавания, когато с това представяне доставчикът на медийни услуги цели осигуряването на реклама и то би могло да подведе обществеността по отношение на своята същност. Подобно представяне се смята за преднамерено, особено ако е направено срещу възнаграждение или подобно заплащане;

к) „спонсорство" означава принос от публично или частно предприятие или от физическо лице, което не се занимава с доставката на аудиовизуални медийни услуги или с производството на аудиовизуални произведения, към финансирането на аудиовизуални медийни услуги или предавания с оглед рекламиране на неговото име, търговска марка, имидж, дейност или на неговите продукти;

л) „телевизионно пазаруване" означава всяка директна оферта към обществеността, излъчена с цел предоставянето на стоки или услуги, включително недвижима собственост, права и задължения, срещу заплащане;

м) „позициониране на продукт" означава всяка форма на аудиовизуално търговско съобщение, което представлява включване или споменаване на продукт, услуга или тяхната търговска марка, с цел показването им в рамките на предаване срещу заплащане или подобно възнаграждение.

н) i) „Европейски произведения" са:

— произведения с произход от държави-членки,

— произведения с произход от европейски трети държави, които са страни по Европейската конвенция за трансгранична телевизия на Съвета на Европа и които отговарят на условията от подточка ii),

— произведения, които са копродуцирани в рамките на свързани с аудиовизуалния сектор споразумения, сключени между Общността и трети държави и отговарящи на условията, определени във всяко едно от тези споразумения.

— Прилагането на разпоредбите на второто и третото тире по-горе зависи от това дали произведенията с произход от държави-членки не са предмет на дискриминационни мерки в съответните трети държави;

ii) Произведенията, посочени в първото и второто тире от подточка i) са произведения, създадени главно от автори и работници, пребиваващи в една или повече от държавите, посочени в първото и второто тире от подточка i), при условие че отговарят на едно от следните три условия:

— да са създадени от един или повече продуценти, установени в една или повече от тези държави, или

— създаването на произведенията да се наблюдава и фактически контролира от един или повече продуценти, установени в една или повече от посочените държави, или

— копродуцентите от тези държави да имат основен принос в поемането на разходите на цялата съвместна продукция и последната да не се контролира от един или повече продуценти, установени извън тези държави;

iii) Произведения, които не са европейски произведения по смисъла на подточка i), но които са произведени в рамките на двустранни копродуцентски договори, сключени между държави-членки и трети страни, се смятат за европейски произведения, при условие че копродуцентите от Общността поемат преобладаващата част от общите разходи на продукцията и че продукцията не се контролира от един или повече продуценти, установени извън територията на държавите-членки."

3. Член 2 се заменя със следния текст:

„Член 2

1. Всяка държава-членка гарантира, че всички аудиовизуални медийни услуги, предоставяни от доставчици на аудиовизуални медийни услуги под нейна юрисдикция, спазват правото, приложимо към аудиовизуалните медийни услуги, предназначени за обществеността в тази държава-членка.

2. За целите на настоящата директива доставчици на медийни услуги под юрисдикцията на

държава-членка са доставчиците:

- а) установени в тази държава-членка в съответствие с параграф 3; или
- б) към които се прилага параграф 4.

3. По смисъла на настоящата директива, доставчик на медийни услуги се счита за установен в дадена държава-членка в следните случаи:

а) седалището на доставчика на медийни услуги е в тази държава-членка и редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в тази държава-членка;

б) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в една държава-членка, но редакционните решения за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в друга държава-членка, той се смята за установен в държавата-членка, където оперира значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги; ако значителна част от работната сила, заета с извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги, оперира във всяка една от тези държави-членки, доставчикът на медийни услуги се счита установен в държавата-членка, където е седалището му; ако значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуалните медийни услуги, оперира извън която и да е от тези държави-членки, доставчикът на медийни услуги се счита установен в държавата-членка, където първоначално е започнал своята дейност в съответствие с правото на въпросната държава-членка, при условие че поддържа стабилна и ефективна връзка с икономиката на въпросната държава-членка;

в) ако седалището на доставчик на медийни услуги е в дадена държава-членка, но решенията за аудиовизуалните медийни услуги се вземат в трета държава или обратно, той се смята за установен във въпросната държава-членка, при условие че значителна част от работната сила, заета в извършването на дейността по предоставяне на аудиовизуални медийни услуги, оперира в тази държава-членка.

4. За доставчици на медийни услуги, по отношение на които не се прилагат разпоредбите на параграф 3, се смята, че са под юрисдикцията на дадена държава-членка в следните случаи:

а) те използват сателитна връзка, намираща се в тази държава-членка;

б) въпреки че не използват сателитна връзка, намираща се в тази държава-членка, те използват сателитен капацитет, принадлежащ на въпросната държава-членка;

5. Ако въпросът за това коя държава-членка има юрисдикция не може да бъде решен в съответствие с параграфи 3 и 4, компетентната държава-членка е тази, в която доставчикът на медийни услуги е установен по смисъла на членове 43—48 от Договора.

6. Настоящата директива не се прилага по отношение на аудиовизуални медийни услуги, които са предназначени изключително за приемане в трети страни и които не се приемат чрез стандартно потребителско оборудване пряко или косвено от обществеността в една или повече държави-членки."

4. Член 2а се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки гарантират свобода на приемането и не ограничават препредаването на тяхна територия на аудиовизуални медийни услуги от други държави-членки на основания, които попадат в областите, координирани от настоящата директива.";

б) в параграф 2 встъпителното изречение и буква а) се заменят със следното:

„2. По отношение на телевизионното излъчване държавите-членки могат временно да се ползват от дерогация от параграф 1, ако са изпълнени следните условия:

а) телевизионно излъчване, идващо от друга държава-членка, открито, сериозно и тежко нарушава член 22, параграфи 1 или 2 и/или член 3, буква б)";

в) добавят се следните параграфи:

„4. По отношение на аудиовизуалните медийни услуги по заявка държавите-членки могат да вземат мерки за дерогация от параграф 1 за определена услуга, ако са изпълнени следните условия:

а) мерките са:

i) необходими по някоя от следните причини:

— обществен ред, по-специално предотвратяване, разследване, разкриване и съдебно преследване на престъпления, включително защита на непълнолетните и борбата срещу подбуждането към омраза въз основа на раса, пол, религия или националност и накърняване на човешкото достойнство на отделни лица,

— опазване на общественото здраве,

— обществена сигурност, включително гарантиране на националната сигурност и отбрана,

— защита на потребителите, включително инвеститорите;

ii) предприети срещу определена аудиовизуална медийна услуга по заявка, която накърнява посочените в подточка i) цели или може сериозно и тежко да накърни тези цели;

iii) пропорционални на тези цели;

б) преди да се предприемат посочените мерки и без да се нарушават съдебните процедури, включително предварителните процесуални действия, извършвани в рамките на следствието, държавата-членка е:

— помолила държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на услугата, да предприеме мерки и последната не е предприела такива или предприятиите са били недостатъчни,

— нотифицирала Комисията и държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на услугата, за намерението си да предприеме такива мерки.

5. Държавите-членки могат при спешност да дерогират условията, предвидени в параграф 4, буква б). В такива случаи мерките се съобщават в най-кратък срок на Комисията и на държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на услугата, като се изтъкват причините, поради които държавата-членка счита, че случаят е спешен.

6. Без да се засяга възможността държавата-членка да предприеме мерките, предвидени в параграфи 4 и 5, Комисията проучва съвместимостта на съобщените мерки със законодателството на Общността в най-кратки срокове. Когато тя заключи, че съответните мерки са несъвместими с правото на Общността, Комисията се обръща с молба към съответната държава-членка да се въздържа от предприемането на предложените мерки или спешно да спре прилагането им."

5. Член 3 се заменя със следния текст:

„Член 3

1. Държавите-членки запазват свободата си да изискват от доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да спазват по-подробни или по-строги правила в областите, координирани от настоящата директива, при условие че тези правила са в съответствие с общностното право.

2. В случаите, когато дадена държава-членка:

а) е упражнила свободата си по силата на параграф 1 да приеме по-подробни или по-строги правила от общ обществен интерес; и

б) прецени, че оператор под юрисдикцията на друга държава-членка предоставя телевизионно излъчване, изцяло или предимно насочено към нейната територия,

тя може да установи контакт с държавата-членка, която има юрисдикция над него, с оглед постигането на взаимно удовлетворяващо решение на всички поставени въпроси. При получаването на обоснована молба от първата държава-членка притежаващата юрисдикция държава-членка изисква от телевизионния оператор да спазва въпросните правила от обществен интерес. Притежаващата юрисдикция държава-членка уведомява другата държава-членка за резултатите, получени след отправяне на искането, в двумесечен срок. Всяка от двете държави-членки може да покани контактния комитет, създаден по силата на член 23а, да разгледа случая.

3. Когато първата държава-членка прецени, че:

а) резултатите, постигнати чрез прилагането на параграф 2, не са удовлетворителни; както и

б) въпросният телевизионен оператор се е установил в притежаващата юрисдикция държава-членка, за да избегне по-строгите правила в областите, координирани от настоящата директива, които биха били приложими спрямо него при установяване в първата държава-членка,

тя може да приеме съответните мерки срещу въпросния телевизионен оператор.

Такива мерки са обективно необходими, прилагат се по недискриминационен начин и са пропорционални на преследваните от тях цели.

4. Дадена държава-членка може да предприеме мерки в съответствие с параграф 3 само ако са изпълнени следните условия:

а) тя е уведомила Комисията и държавата-членка, в която се е установил телевизионният оператор, за намерението си да предприеме такива мерки, като посочи мотивите, на които се основава нейната преценка, и

б) Комисията е решила, че мерките са съвместими с общностното право и, по-специално, че преценката на държавата-членка, предприемаща тези мерки по силата на параграфи 2 и 3, е добре обоснована.

5. Комисията решава в тримесечен срок след нотификацията по параграф 4, буква а). Ако Комисията реши, че мерките са несъвместими с общностното право, въпросната държава-членка се въздържа от предприемането на предложените мерки.

6. Държавите-членки гарантират с подходящи средства, в рамките на тяхното законодателство, че доставчиците на медийни услуги под тяхната юрисдикция ефективно се придържат към разпоредбите на настоящата директива.

7. Държавите-членки насърчават режими на съвместно и/или саморегулиране на национално ниво в координираните от настоящата директива области, доколкото техните правни системи позволяват това. Тези режими като цяло са приемливи за основните заинтересовани страни в съответните държави-членки и предвиждат ефективно привеждане в изпълнение.

8. Директива 2000/31/ЕО се прилага, освен ако настоящата директива не предвижда друго. В случай на конфликт между разпоредба на Директива 2000/31/ЕО и разпоредба на настоящата директива, превес имат разпоредбите на настоящата директива, освен ако тя не предвижда друго."

6. Член 3а се заличава.

7. Създава се следната глава:

„ГЛАВА Па

РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ КЪМ ВСИЧКИ АУДИОВИЗУАЛНИ МЕДИЙНИ УСЛУГИ

Член 3а

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на аудиовизуални медийни услуги под тяхна юрисдикция осигуряват лесен, директен и постоянен достъп на получателите на услугата най-малко до следната информация:

- а) името на доставчика на медийната услуга;
- б) географския адрес, на който доставчикът на медийни услуги е установен;
- в) данни за доставчика на медийни услуги, включително адреса на електронната му поща или сайта му в интернет, които позволяват установяване на бърз, пряк и ефективен контакт с него;
- г) когато е уместно, компетентните регулаторни или надзорни органи.

Член 3б

Държавите-членки гарантират по подходящ начин, че аудиовизуалните медийни услуги, осигурени от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, не съдържат никакво подбуждане към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност.

Член 3в

Държавите-членки следва да насърчават доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция да гарантират, че техните услуги постепенно стават достъпни за хората с увредено зрение или слух.

Член 3г

Държавите-членки гарантират, че доставчиците на медийни услуги под тяхна юрисдикция не разпространяват кинематографични произведения извън периодите, договорени с титулярите на правата.

Член 3д

1. Държавите-членки гарантират, че аудиовизуалните търговски съобщения, предоставяни от доставчици под тяхна юрисдикция, отговарят на следните изисквания:

- а) аудиовизуалните търговски съобщения трябва лесно да се разпознават като такива. Скритите аудиовизуални търговски съобщения са забранени;
- б) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да използват техники, действащи на подсъзнанието;
- в) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да:
 - і) засягат уважението към човешкото достойнство;
 - іі) включват или насърчават каквито и да е прояви на дискриминация, основана на пол, раса или етнически произход, националност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация;

iii) насърчават поведение, което накърнява здравето или безопасността;

iv) насърчават поведение, което сериозно засяга опазването на околната среда;

г) забраняват се всички форми на аудиовизуални търговски съобщения за цигари и други тютюневи изделия;

д) аудиовизуалните търговски съобщения за алкохолни напитки не трябва да бъдат насочени специално към непълнолетните лица и не могат да насърчават прекомерната употреба на такива напитки;

е) забраняват се аудиовизуалните търговски съобщения за лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги;

ж) аудиовизуалните търговски съобщения не трябва да причиняват физическа или морална вреда на непълнолетните лица. Следователно те не убеждават пряко непълнолетните лица да закупят или вземат под наем продукт или услуга, използвайки тяхната неопитност или доверчивост, не ги насърчават пряко да убедят родителите си или други лица да закупят рекламираните стоки или услуги, не злоупотребяват със специалното доверие, което непълнолетните лица имат в своите родители, учители или други лица, и не показват безпричинно непълнолетни в опасни ситуации.

2. Държавите-членки и Комисията насърчават доставчиците на медийни услуги да изготвят етичен кодекс по отношение на неподходящите аудиовизуални търговски съобщения, придружаващи или включени в детски предавания, за храни и напитки, съдържащи хранителни съставки и вещества с хранителен или физиологичен ефект, по-специално съдържащи мазнини, трансмастни киселини, сол/натрий и захар, чийто прекомерен прием в хранителния режим не е препоръчителен.

Член 3е

1. Спонсорираните аудиовизуални медийни услуги или предавания отговарят на следните изисквания:

а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване — тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакторската независимост на доставчика на медийни услуги;

б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;

в) зрителите са ясно информирани за съществуването на споразумение за спонсорство. Спонсорираните предавания ясно се разпознават като такива по името, логото и/или друг знак на спонсора, като споменаване на неговия(те) продукт(и) или услуга(и) или техен отличителен знак по подходящ начин в началото, по време на и/или в края на предаванията.

2. Аудиовизуалните медийни услуги или предавания не могат да бъдат спонсорирани от предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия.

3. При спонсорирането на аудиовизуални медийни услуги или предавания от предприятия, чиито дейности включват производството или продажбата на лекарствени продукти и медицинско лечение, може да се рекламира името или образа на предприятието, но не може да се рекламират конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

4. Не могат да бъдат спонсорирани новини и предавания за текущи събития. Държавите-членки могат да решат да забранят показването на логото на спонсор при излъчване на детски предавания, документални филми и религиозни предавания.

Член 3ж

1. Позиционирането на продукти се забранява.

2. Чрез дерогация от параграф 1 позиционирането на продукти е допустимо, освен ако дадена държава-членка не реши друго, при:

— кинематографични произведения, филми и сериали, създадени за аудиовизуални медийни услуги, спортни и забавни предавания; или

— случаи, когато няма извършено плащане, а само доставка на определени безплатни стоки или услуги, като рекламни предмети и награди, с оглед включването им в дадено предаване.

Дерогацията, предвидена в първото тире, не се прилага към детски предавания.

Предаванията, включващи позициониране на продукти, отговарят най-малко на всички посочени по-долу изисквания:

а) тяхното съдържание, а при телевизионното излъчване, тяхната програмна схема, при никакви обстоятелства не могат да бъдат повлияни по начин, засягащ отговорността и редакцията на независимост на доставчика на медийни услуги;

б) те не насърчават пряко закупуването или наемането на стоки или услуги, по-специално като рекламират изрично въпросните стоки или услуги;

в) те не изтъкват неоправдано съответния продукт;

г) зрителите са ясно информирани за съществуването на позициониране на продукти. Предавания, включващи позициониране на продукти, съдържат съответната идентификация в началото и в края на предаването, както и при подновяването на предаването след рекламна пауза, за да се избегне евентуално объркване от страна на зрителя.

По изключение държавите-членки могат да решат да премахнат изискванията, предвидени в буква г), при условие че въпросното предаване не е произведено, нито е поръчано от самия доставчик на медийни услуги или от свързано с него дружество.

3. Във всички случаи предаванията не включват позициониране на:

— тютюневи изделия или цигари, или позициониране на продукти на предприятия, чиято основна дейност е производството или продажбата на цигари и други тютюневи изделия; или

— конкретни лекарствени продукти или медицинско лечение, които се предоставят само по лекарско предписание в държавата-членка, под чиято юрисдикция попада доставчикът на медийни услуги.

4. Разпоредбите на параграфи 1, 2 и 3 се прилагат само към предавания, създадени след 19 декември 2009 г."

8. Създава се следната глава:

„ГЛАВА ПБ

РАЗПОРЕДБИ, ПРИЛОЖИМИ САМО КЪМ АУДИОВИЗУАЛНИТЕ МЕДИЙНИ УСЛУГИ ПО ЗАЯВКА

Член 3з

Държавите-членки вземат съответните мерки за гарантиране, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, които могат сериозно да увредят физическото, умственото или моралното развитие на непълнолетни лица, се предоставят само по

начин, гарантиращ, че непълнолетните лица обичайно няма да чуят или видят такива аудиовизуални медийни услуги по заявка.

Член 3и

1. Държавите-членки гарантират, че аудиовизуалните медийни услуги по заявка, предоставяни от доставчици на медийни услуги под тяхна юрисдикция, насърчават създаването и достъпа до европейски произведения, когато това е осъществимо и с подходящи средства. Такова насърчаване би могло, *inter alia*, да бъде свързано с финансовия принос на тези услуги към създаването и придобиването на права по отношение на европейски произведения или към дела и/или рекламата на европейските произведения в програмния каталог, предлаган в рамките на аудиовизуалната медийна услуга.

2. Държавите-членки докладват на Комисията не по-късно от 19 декември 2011 г. и на всеки четири години след това относно изпълнението на параграф 1.

3. Въз основа на предоставената от държавите-членки информация и на независимо проучване Комисията докладва пред Европейския парламент и пред Съвета относно прилагането на параграф 1, като взема предвид пазарните и технологични новости и целта за културно многообразие."

9. Създава се следната глава:

„ГЛАВА Пв

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИЗКЛЮЧИТЕЛНИТЕ ПРАВА И КРАТКИТЕ НОВИНАРСКИ РЕПОРТАЖИ ПРИ ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ

Член 3й

1. Всяка държава-членка може да вземе мерки съобразно правото на Общността, за да гарантира, че телевизионните оператори, които са под нейна юрисдикция, не излъчват по силата на изключително основание събития, които държавата-членка счита, че са от голямо значение за обществото, по такъв начин, че да лишат значителна част от обществеността в тази държава-членка от възможността да проследи тези събития посредством предаване на живо или на запис по безплатна телевизия. Ако това стане, съответната държава-членка съставя списък от определени събития, национални или не, които тя прецени, че са от голямо значение за обществото. Тя извършва това по ясен и прозрачен начин, в подходящ и реалистичен срок. Като извършва това, съответната държава-членка определя също дали тези събития следва да се предават изцяло или отчасти чрез отразяване на живо, или когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис.

2. Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията за всички предприети мерки или мерки, които ще бъдат взети, съгласно параграф 1. В срок от три месеца от нотификацията Комисията проверява дали тези мерки са съвместими с правото на Общността и ги съобщава на другите държави-членки. Тя иска становището на контактния комитет, създаден съгласно член 23а. Тя незабавно публикува предприетите мерки в *Официален вестник на Европейския съюз* и, поне веднъж годишно, консолидирания списък на мерките, предприети от държавите-членки.

3. Държавите-членки гарантират, с подходящи средства в рамките на тяхното законодателство, че телевизионните оператори под тяхна юрисдикция не упражняват изключителни права, закупени от тези телевизионни оператори след датата на публикуване на настоящата директива, по такъв начин, че значителна част от обществеността в друга държава-членка да бъде лишена от възможност да проследи събития, които са определени от тази друга държава-членка съгласно параграфи 1 и 2, изцяло или отчасти чрез предаване на живо или, когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис по безплатна телевизия, както е определено от тази друга държава-членка съгласно параграф 1.

Член 3к

1. Държавите-членки гарантират, че за целите на кратките новинарски репортажи всеки телевизионен оператор, установен в Общността, има достъп на справедлива, разумна и недискриминационна основа до събития, които са от значителен обществен интерес и се предават по силата на изключително основание от телевизионен оператор под тяхна юрисдикция.

2. Съответно, ако друг оператор, установен в същата държава-членка като искащия достъп оператор, е придобил изключителни права върху събитието от значителен обществен интерес, достъп се иска от въпросния оператор.

3. Държавите-членки гарантират сигурността на такъв достъп, като позволяват на телевизионните оператори свободно да избират кратки откъси от сигнала на излъчващия оператор, като същите са най-малко задължени да посочат източника си, освен ако това е невъзможно по практически причини.

4. Като алтернатива на параграф 3 държава-членка може да въведе равностойна система за достъп на справедлива, приемлива и недискриминационна основа с други средства.

5. Кратки откъси се използват единствено за общи новинарски предавания и могат да бъдат използвани в аудиовизуални медийни услуги по заявка само ако същото предаване се предлага на запис от същия доставчик на медийни услуги.

6. Без да се засягат параграфи 1–5 по-горе, държавите-членки гарантират, в съответствие с техните правни системи и практики, че са определени редът и условията относно осигуряването на такива кратки откъси, и по-специално всякакви споразумения за компенсация, максималната продължителност на кратките откъси и времевите ограничения относно излъчването им. Когато се предвижда компенсация, тя не надхвърля преките допълнителни разходи за осигуряването на достъп."

10. В член 4, параграф 1 се заличават думите „по смисъла на член 6“.

11. Членове 6 и 7 се заличават.

12. Заглавието на глава IV се заменя със следното:

„ТЕЛЕВИЗИОННА РЕКЛАМА И ТЕЛЕВИЗИОННО ПАЗАРУВАНЕ“

13. Член 10 се заменя със следния текст:

„Член 10

1. Телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са лесно разпознаваеми и се различават от редакционното съдържание. Без да се засяга използването на нови рекламни техники, телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са ясно отделени от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови и/или пространствени средства.

2. Единични рекламни спотове и спотове за телевизионно пазаруване, освен при излъчването на спортни събития, следва да са изключение."

14. Член 11 се заменя със следния текст:

„Член 11

1. Държавите-членки гарантират, че когато телевизионната реклама и телевизионното пазаруване са разположени по време на предаванията, не се нарушават целостта на предаванията, предвид естествените интервали, продължителността и естеството им, и правата на носителите на права.

2. Излъчването на филми, създадени за телевизията (с изключение на отделни серии, сериали и документални филми), кинематографични произведения и новинарски предавания може да бъде прекъснато от телевизионна реклама и/или телевизионно пазаруване по веднъж за всеки период от най-малко 30

минути. Излъчването на детски предавания може да бъде прекъснато от спот за реклама и/или телевизионно пазаруване по веднъж за всеки период от най-малко 30 минути, при условие че определената продължителност на предаването е по-голяма от 30 минути. Телевизионна реклама или телевизионно пазаруване не могат да бъдат включени при излъчване на религиозна служба."

15. Членове 12 и 13 се заличават.

16. Член 14, параграф 1 се заличава.

17. Членове 16 и 17 се заличават.

18. Член 18 се заменя със следния текст:

„Член 18

1. Делът на телевизионните рекламни спотове и спотовете за телевизионно пазаруване в даден едночасов период не надхвърля 20 %.

2. Параграф 1 не се прилага за съобщения, направени от телевизионния оператор във връзка с неговите собствени предавания и допълнителни продукти, пряко свързани с тези предавания, съобщения относно спонсорството или позиционирането на продукти."

19. Член 18а се заменя със следния текст:

„Член 18а

Прозорците за телевизионно пазаруване са ясно разпознаваеми като такива чрез визуални и звукови средства и са с минимална непрекъсваема продължителност от петнадесет минути."

20. Член 19 се заменя със следния текст:

„Член 19

Разпоредбите на настоящата директива се прилагат *mutatis mutandis* за телевизионни канали, посветени изключително на реклама и телевизионно пазаруване, както и за телевизионни канали, посветени изключително на самореклама. Глава III, както и членове 11 и 18 не се прилагат за тези канали."

21. Член 19а се заличава.

22. Член 20 се заменя със следния текст:

„Член 20

Без да се засяга член 3, държавите-членки могат, като съблюдават надлежно правото на Общността, да определят условия, различни от тези по член 11, параграф 2 и член 18, по отношение на телевизионни излъчвания, които са предназначени единствено за националната територия и които не могат да бъдат приемани пряко или косвено от обществеността в една или повече други държави-членки."

23. Заглавието на глава V се заменя, както следва:

„ЗАЩИТА НА НЕПЪЛНОЛЕТНИТЕ ЛИЦА ПРИ ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ"

24. Членове 22а и 22б се заличават.

25. Заглавието на глава VI се заменя със следното:

„ПРАВО НА ОТГОВОР ПРИ ТЕЛЕВИЗИОННО ИЗЛЪЧВАНЕ"

26. В член 23а, параграф 2, буква д) се заменя със следния текст:

„д) да улеснява обмена на информация между държавите-членки и Комисията относно положението и развитието на регулаторните дейности, аудиовизуалните медийни услуги, като се взема предвид аудиовизуалната политика на Общността, както и съответното развитие в техническата област;"

27. Създава се следната глава:

„ГЛАВА VIб

СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ РЕГУЛАТОРНИТЕ ОРГАНИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

Член 23б

Държавите-членки вземат подходящи мерки, за да си предоставят едни на други и на Комисията информацията, необходима за прилагане на разпоредбите на настоящата директива, и по-специално членове 2, 2а и 3 от нея, посредством своите независими регулаторни органи."

28. Членове 25 и 25а се заличават.

29. Член 26 се заменя със следния текст:

„Член 26

Не по-късно от 19 декември 2011 г. и на всеки две години след това Комисията предоставя на Европейския парламент, на Съвета и на Европейския икономически и социален комитет доклад относно прилагането на настоящата директива и, ако е необходимо, прави допълнителни предложения за адаптирането ѝ към развитието в областта на аудиовизуалните медийни услуги, по-специално в светлината на последните технологични новости, конкурентоспособността в сектора и нивата на медийна грамотност във всички държави-членки.

Този доклад също така анализира въпроса за телевизионните реклами, придружаващи детски предавания, и по-специално дали съдържанията се в настоящата директива количествени и качествени правила са предвидили необходимата степен на защита."

Член 2

Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. за сътрудничество между националните органи, отговорни за прилагане на законодателството за защита на потребителите [30] се изменя, както следва:

— точка 4 от приложението „Директиви и регламенти по член 3, буква а)" се заменя със следния текст:

„4. Директива 89/552/ЕИО от 3 октомври 1989 г. на Европейския парламент и на Съвета за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) [31]: членове 3з и 3и и членове 10—20. Директива, последно изменена с Директива 2007/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета [32]."

Член 3

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 19 декември 2009 г. Те незабавно информират Комисията за текста на тези разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 11 декември 2007 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. POTTERING

За Съвета
Председател
M. LOBO ANTUNES

[1] ОВ С 318, 23.12.2006 г., стр. 202.

[2] ОВ С 51, 6.3.2007 г., стр. 7.

[3] Становище на Европейския парламент от 13 декември 2006 г. (все още непубликувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 15 октомври 2007 г. (все още непубликувана в Официален вестник), Позиция на Европейския парламент от 29 ноември 2007 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

[4] Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 г. относно координирането на някои разпоредби, формуирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23). Директива, последно изменена с Директива 97/36/ЕО (ОВ L 202, 30.7.1997 г., стр. 60).

[5] ОВ С 285 Е, 22.11.2006 г., стр. 126.

[6] ОВ С 293 Е, 2.12.2006 г., стр. 155.

[7] ОВ С 296 Е, 6.12.2006 г., стр. 104.

[8] ОВ L 201, 25.7.2006 г., стр. 15.

[9] ОВ С 30, 5.2.1999 г., стр. 1.

[10] Резолюция на Европейския парламент относно „Телевизия без граници“ (ОВ С 76 Е, 25.3.2004 г., стр. 453).

[11] Резолюция на Европейския парламент относно рисковете за нарушаване на свободата на изразяване и информация в ЕС и особено в Италия (член 11, параграф 2 от Хартата за основните права) (ОВ С 104 Е, 30.4.2004 г., стр. 1026).

[12] Резолюция на Европейския парламент за прилагането на членове 4 и 5 от Директива 89/552/ЕИО („Телевизия без граници“), изменена с Директива 97/36/ЕО, за периода 2001—2002 г. (ОВ С 193 Е, 17.8.2006 г., стр. 117).

[13] ОВ С 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

[14] ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37. Директива, последно изменена с Директива 2006/96/ЕО на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 81).

[15] ОВ L 108, 24.4.2002 г., стр. 33. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 717/2007 (ОВ L 171, 29.6.2007 г., стр. 32).

[16] ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

[17] Дело С-56/96 VT4, параграф 22; Дело С-212/97 Centros срещу Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; виж също: Дело С-11/95 Комисията срещу Кралство Белгия и Дело С-14/96 Paul Denuit.

[18] Дело С-212/97 Centros срещу Erhvervs-og Selskabsstyrelsen; Дело С-33/74 Van Binsbergen срещу Bestuur van de Bedrijfsvereniging; Дело С-23/93 TV 10 SA срещу Commissariaat voor de Media, параграф 21.

[19] Дело С-355/98 Комисията срещу Белгия (2000) ECR I-1221, параграф 28; Дело С-348/96 Calfa (1999) ECR I-0011, параграф 23.

[20] ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 72.

[21] ОВ L 167, 22.6.2001 г., стр. 10.

[22] Виж например Дело С-89/04, Mediakabel.

[23] ОВ L 13, 20.1.2004 г., стр. 44.

[24] ОВ С 102, 28.4.2004 г., стр. 2.

[25] ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 22.

[26] ОВ L 152, 20.6.2003 г., стр. 16.

[27] ОВ L 311, 28.11.2001 г., стр. 67. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1901/2006 (ОВ L 378, 27.12.2006 г., стр. 1).

[28] ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9.

[29] ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

[30] ОВ L 364, 9.12.2004 г., стр. 1. Регламент, изменен с Директива 2005/29/ЕО.

[31] ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23.

[32] ОВ L 332 18.12.2007 г., стр. 27

Важна правна бележка: Само законодателството на Европейските общности, публикувано в книжното издание на Официален вестник на Европейския съюз, се счита за автентично.